

Resumé bakalářské práce: Pastorační pohled na Hnutí Víry

(Peter Kolenčík, 2010/2011)

Literatura, která by se zabývala Hnutím Víry, v českém překladu téměř neexistuje. Vyjma několika krátkých statí je k dispozici jenom jedna studie, která nabízí jednostranný a negativně zatížený pohled.

Bakalářská práce *Pastorační pohled na Hnutí Víry* si proto klade za cíl seznámit čtenáře s Hnutím Víry a pojmenovat základní pastorační výzvy, ke kterým při kontaktu s tímto hnutím může dojít.

Vzhledem ke slabému povědomí je hlavním cílem práce obeznámit čtenáře s Hnutím Víry jako takovým. Známost těchto skutečností je nezbytná proto, abychom se vůbec mohli věnovat konkrétním pastoračním výzvám. Například pastýřská péče v oblasti sekt a nových náboženských hnutí v sobě kromě jiného obnáší tři body: *informovat, formovat a správně zacházet s nadšením*. Základní principy můžeme analogicky vztáhnout i na pastorační péči v kontaktu s Hnutím Víry, i když jejich konkrétní obsah bude odlišný.

Pastorační pracovník musí být sám dostatečně obeznámen s Hnutím Víry, aby sám mohl dále informovat o základních aspektech učení a fungování Hnutí Víry. Tomuto se věnuje první část práce, kde se obeznámíme se vznikem a vývojem hnutí. Načrtnutím letničně-charismatické eklesiologie zasadíme hnutí do dějinné dynamiky vzniklých a stále vznikajících obnovných proudů. Studium pramenů dokáže, že Hnutí Víry nevychází z metafyziky 19. a 20. století, ale jeho kořeny je potřeba hledat v Hnutí Svatosti a letničním hnutím. Hnutí Víry tak tvoří součást mozaiky obnovných proudů dvacátého století, kdy přineslo svůj vklad systematickým vyučováním o víře, uzdravování a prosperitě. Dnes je Hnutí Víry už za svým zenitem a z hlavních sborů hnutí jsou dnes povětšinou klasické charismaticko-evangelikální sbory. Zmapování situace v České republice a přehled sborů ovlivněných Hnutím Víry nám toto tvrzení potvrdí.

Následující část se věnuje učení Hnutí Víry, jehož hlavní důrazy jsou kladeny na vyučování o víře, pozitivním vyznávání, vykoupení z nemoci a chudoby.

Formovat a správně zacházet s nadšením nám pak pomůže další část, která se snaží o porovnání a rekonstrukci učení hnutí v konfrontaci s naukou katolické církve. V této části se rozeberou základní teze o přirozenosti víry, pozitivním vyznávání, prosperitě a Boží vůli uzdravit každého. Z rozboru nám vyplynou, jak hlavními pastoračními výzvami, tak i úkoly. Hlavním zjištěním pak je, že obvinění Hnutí Víry z kultického původu není udržitelné. Hnutí Víry je součástí křesťanské tradice a jako takové si nezaslouží paušální odsouzení, ale spíše

rekonstrukci učení. *Správné zacházení s nadšením* se pak projeví v uznání přínosů hnutí a *formací* pak pomůžeme přínosy hnutí integrovat do katolické tradice a uchránit se excesů.

Na závěr je zamyšlení o tom, v jakém postoji jsou obnovné proudy vně katolické církve k ní samotné. Ukážeme si, že obnovná hnutí vně katolické církve jsou součástí Božího plánu a nestojí proti ní, ba právě naopak. Byly dány stejně, jako byla dána milost pohanům – aby se vzbudila žárlivost Božího lidu a ten začal hledat Boha.

Práce nemá za cíl věnovat se základním pastoračním principům, ale poskytnout základní východisko pro pastorační péči. Tomu je přizpůsobena jak struktura práce, tak i rozsáhlejší poznámkový aparát, který podrobněji řeší rozebíranou problematiku a odkazuje případné zájemce na další studijní literaturu.

